

Стоилъ.

Чи нима не разумявате защо ся отнесохъ азъ така? То е, за да го не разсърдя и да достигна по лесно цѣльта си. Иска ли човѣкъ да развали всичката работа? Нѣма освѣнъ да ся противи на мыслъта му; има хора, съ които трѣба да ся ходи лжкатушно; само по този начинъ може човѣкъ да ги придобие; направата имъ не търпи никакво противленіе; естествено упориты, като конье якоглавы, тѣ възвставатъ предъ истината и всякога ся препънватъ въ правыйтъ путь на разумътъ. Съ такива хора, за да ги заведе човѣкъ тамъ гдѣто иска, трѣба да прави забикалки. Притворетеся чи одобрявате онова, което желаятъ: нѣма съмнѣніе чи така ще достигнете по успѣшно цѣльта си; и....

Лалка.

Да, но тази женидба, Стоиле,!...

Стоилъ.

Тази женидба ще намѣримъ нѣкой предлогъ за да я отстранимъ.

Лалка.

Какво ще изнамѣримъ, когато тя трѣба да стане таз' вечеръ?

Стоилъ.

Трѣба да настоите да ся отложи, и да ся сторите на болна.